

2020.03.03. 09:07:05

Dr. [Signature]

Az irat papír alapú iratról készített Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága elektronikus másolat.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00526-0/2020	
Érkezett: 2020 MÁRC 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	[Signature]

TATABÁNYAI TÖRVÉNYSZÉK
1051 Budapest
2020-02-26
Donáti u. 35-45.
Példány: K.P. 2065/2016

[Redacted]

felperes

alkotmányjogi panasza

Tatabányai Törvényszék

P. 20. 643/2016/73. számú
végzése

és

a Győri Ítéltábla
Pkf. III. 25.530/2019/4. számú
végzése

tárgyában

az Abtv. 27. §. - a alapján.

T. Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága!

Az Alaptörvény 24. Cikkely (2) bekezdés d.) pontja illetőleg az alkotmánybírósról szóló 2011., évi CLI. törvény 27. §. - ára tekintettel, e jogszabályi rendelkezések adta lehetőséggel élve, és ezen jogszabályi rendelkezések által biztosított Alkotmánybírósi hatáskör figyelembe vételével az alábbi

alkotmányjogi panaszt

nyújtom be a T. Alkotmánybíróság elé, utalva arra, hogy sérültek az Alaptörvény XXVIII. Cikkelyének (1) bekezdésében és a XV. Cikkely (1) bekezdésében biztosított alapvető jogaim, konkretizálva: a tisztességes eljáráshoz való jogom valamint az egyenlő elbánáshoz való jogom, a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben a cigány etnikumhoz való tartozásom miatt.

Az Alkotmánybíróság mondhatni évtizedes gyakorlata szerint az Alaptörvény - mint a jogállami alkotmányunk - legfőbb védelmező testülete az Alkotmánybíróság, melynek jogértelmezése köti a bíróságokat. (legutóbb: IV/325/2019. számú AB ügyben kifejtettek)

Az alapjog legminimálisabb szintje biztosítani hivatott az emberi jogok tényleges érvényesülését, ahogy azt számtalan AB határozat visszatérő jelleggel hangsúlyozta.

Az Alkotmánybíróság - már az Alaptörvény hatályosulása előtti alkotmány alapján - elvi éllel szögezte le, hogy a bírósághoz fordulás joga minden személyt megillet és e jog magában foglalja azt, hogy a perbe vitt jogról érdemi döntés születhessen. (59/1993. (XI. 29.) AB határozat)

Az eljáró bíróságok nevesített számon produkált döntéseiben nem érhető tetten az Alaptörvény 28. Cikkelyének megfelelő jogalkalmazás. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 130. §. (1) bekezdés j.) pontjának ugyanis olyan - nem a jogszabályi rendelkezésből fakadó - megszorító értelmet adtak, amely alkotmányjogi szempontból az Alaptörvény I. Cikkely (3) bekezdésében megkívánt szükségesség arányosság elvét sértő jogalkalmazást vet fel egyedi ügyünkben. A Pp. mentén kialakult bírói gyakorlat úgy foglalt állást, hogy a keresetlevél elutasítása szóba nem kerülhet addig ameddig az teljes egészében

el nem utasítható (ÍH2004. 64), illetőleg olyan hiányosság nem tapasztalható amely kizárja azt, hogy perindításnak legyen helye. (BH1989. 109, EBH2001. 545). A Pp. 229. §. (1) bekezdése alapján a bíróság a tényekkel perbe vitt jogról dönt a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között [Pp. 3. §. (2) bekezdés, Pp. 215. §. - a]

Erre figyelemmel abban az esetben - ahogyan tettem is - előadom a konkrét tényeket, melyből az érvényesíteni szándékozott jog kiderül, és azt meghatározott - és idézhető - személlyel szemben teszem, abban az esetben nem lehet helye a keresetlevél idézés nélküli elutasításának.

A Győri Ítéltáblának eleve nem lehetett joga a hatályos bírói gyakorlatot megkerülni, és attól a szemponttól megbabonázottan elbírálni a fellebbezést, hogy a Kúria előtti út nem biztosított a Pp. 130. §. (1) bekezdés j.) pontja szerint történő keresetlevél idézés kibocsátás nélküli elutasítása esetén.

A Kúria gyakorlata az Alkotmánybíróság által is megerősítetten, követendő az alsóbb fokú bíróságok előtt, az egységes joggyakorlat kialakítása a Kúria feladata, és e gyakorlatot a Győri Ítéltábla az Abtv. 25. §. - a alapján támadhatta volna meg, de semmiképpen sem úgy ahogy tette azt, önkényesen és indokolatlanul.

Az ismételten előterjesztett keresetlevél elbírálása a Fővárosi Törvényszék feladata lett volna, minthogy abban a Fővárosi Ítéltábla illetékességi területére alapoztam a keresetlevelet. (BH1990. 182) A másodfokú bíróságként eljáró Győri Ítéltábla a Pp. 252. §. (2) bekezdése szerint kellett volna, hogy hatályon kívül helyezze az elsőfokú bíróságként eljáró Tatabányai Törvényszék döntését, minthogy a bíróság hatáskörét és illetékességét minden esetben hivatalból köteles vizsgálni. A jelen perbeli szakaszban az alperesi ellenkérelem előterjesztésére nem került sor, erre tekintettel az illetékesség hiánya szóba sem jöhetett. A Tatabányai Törvényszék ezzel, hogy mégis eljárta megsértette a Bszi. 8. §. (1) bekezdését mivel nem volt illetékes bíróság, és ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdését egyaránt, hiszen az illetékességgel nem bíró bíróság egyetlen bírója sem lehet a

törvény által rendeltnek minősülő.

A fenti előfeltételek mellett vontam meg a szükségesség arányosság követelményét sértő módon a perléshez fűződő jogosultságom a két eljárási bíróság. Nem tért ki arra, hogy milyen okból vélelmezte a Győri Ítéltábla, hogy a Tatabányai Törvényszéknek fennáll az illetékessége, holott ez hivatalból kötelessége.

Mivel nemhogy ésszerű, de még indokot sem szolgáltatottak a bíróságok arra vonatkozóan, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogom részét képező nevesített jogokat miért vonták el tőlem, így teljességgel önkényesnek ezáltal elfogadhatatlannak tartom a bírói döntésekbem megnyilvánuló alaptörvényellenes jogalkalmazást.

Nézetem szerint a jogegyenlőség megkívánja, hogy az ügyemet részrehajlás nélkül és az arra hivatott bíróság bírálja el, ugyanis az alapvető jogok között biztosított egyenlőségi klauzula nem tűr kivételt a tisztességes eljáráshoz való jogot érintő hátrányozás esetén.

Annak továbbá hogy két vagy több felperes közül az ugyanolyan de legalábbis hasonló megítélésű ügyet eltérően bírálják el a jogalkalmazás során. Mindezekre tekintettel, vélem, ezáltal állítom, hogy a cigányságom mint nemzetiségi kisebbségem volt az oka annak, hogy az eljárási bíróságok megkülönböztetést alkalmaztak, indok nélkül.

A Győri Ítéltábla az eljárás során több alkalommal szándékosan nem észlelte, hogy nincs joga eljárni az ügyben a Kúria Pk. V. 24.560/2016/2. számú végzése folytán a Tatabányai Törvényszéknek, hiszen az eljárásból kizárólag azt a bíróságot lehet kizárni amely előtt az eljárás indult, a Budapest Környéki Törvényszék kizárása során ezért a Fővárosi Ítéltábla illetékességi területén volt választható bíróság, ami azért lényeges mert nem volt kötve a Kúria végzéséhez sem a Tatabányai Törvényszék, sem a Győri Ítéltábla, ugyanis nem hatásköri vagy illetékességi összeütközés folytán, hanem kizártság miatt került sor más - a Budapest Környéki Törvényszék helyett - bíróság kijelölésére. Fogalmilag kizárt volt, hogy a Tatabányai

Törvényszékhez kerüljön az ügy hiszen a Fővárosi Ítéltábla előtt nem volt folyamatban az eljárás másodfokon így abból kizárni sem lehetett az eljárás elején, erre akkor kerülhetett volna sor, ha az ügy másodfokra kerül.

Olyan esetekben sem lehetséges előre másodfokú bíróságot kijelölni ahol kizárólag a másodfokú bíróság érintett a kizárási okkal. Mindezekre tekintettel nem lehet alapja annak, hogy egy teljesen más régiót jelölt ki a Kúria azon tanácsa amelyet dr. [REDACTED] bíró vezetett, pont az a bíró akinek az általuk kiosztott kereset a korábbi jogalkalmazását sérelmezte. Önmagában ez a tényező is ahhoz kellett volna, hogy vezessen, hogy a Győri Ítéltábla kijelölési eljárást kér, azon túl, hogy a Kúriának hatásköre arra terjedt volna ki hogy másik bíróságot válasszon a kijelölési eljárás lefolytatására a Fővárosi Ítéltáblát érintő objektív kizárási ok végett, de e hatáskörén túlterjeszkedve jelölte ki az ország azon régióját, ahol az uralkodó bírói gyakorlat ellenére az a gyakorlat él, miszerint a bírói döntéshez vezető jogalkalmazás nem képezheti a per tárgyát, holott ez nem így van. (ÍH2011. 158)

Mindez bebizonyosodott a kijelölés óta történő nézetváltás folytán. (ÍH2017. 97) A Győri Ítéltábla kijelölését végző dr. [REDACTED] bíró annak ellenére nem tartotta saját magát kizártnak a kijelölő végzés meghozatalából, hogy önmagában azért elvonták az ügyet a Fővárosi Ítéltáblától mert a per alperese volt, mint jogi személy, de pont dr. [REDACTED] [REDACTED] bíró aki miatt (mások mellett) indult az eljárás, megválasztotta azt a bíróságot amelyik az általa is elkövetett hibás jogalkalmazás kapcsán kifejtett felperesi keresetbéli tényekről dönt, de sajnálatos módon ez is elmaradt mivel a Tatabányai Törvényszék nem indította meg az eljárást, - szakmailag nem mert belebocsátkozni érdemben a perben - és a Győri Ítéltábla asszisztált ahhoz hogy inkább vonják el újra a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát, minthogy az ügy a Kúria más tanácsa elé kerülhessen. Az eljárás során több alkalommal terjesztettünk elő kizárási indítványt, de mind megtagadták, holott utóbb az derült ki az eljárás adatai alapján hogy több esetben saját magát elfogultnak valló bíró vett részt az eljárásban majdnem négy esztendőn keresztül.

A felperes pártatlansághoz való joga elenyészett, ugyanis nincs meg annak a látszata hogy az eljáró bíróságok bírói pártatlanok lettek volna, megjegyzem nem is voltak azok, gusztustalan módon jártak el és porba tiporták a jogállamiság minden eszményét, amelynek tényleges érvényesüléséért az Alkotmánybíróság és az AB döntések figyelembevételével a jogalkotó is összhangban dolgozik.

Álláspontunk szerint nem lehet egy olyan bíróság törvényesnek tekinthető amely kizárt bíró által vezetett Kúriai tanács által lett megválasztva. (3027/2018. (II. 06.) AB határozat) Dr. [REDACTED] egyértelműen érdekelt volt abban hogy a jogalkalmazás során kifejtett nyilvánvaló hibája miatt ne legyen felelősségre vonva a Fővárosi Ítéltábla, mivel ez mind szakmai mind anyagi szempontból rá nézve is kifejezetten aggályos lett volna, ugyanúgy ahogy bírótársaira nézve. A Győri Ítéltábla elleni kizárási indítványt Dr. [REDACTED] bírósági vezetőjével a Kúria Pkf. II. 24.509/2019/4. számú végzésével bírálta el, holott ő maga is részt vett a keresettel sérelmezett Fővárosi Ítéltábla által 6. Pf. 22.082/2010/8. számú ítélet meghozatalában, ahol a felperesnek a keresetét olyan ürüggyel utasították el, hogy anyagi jogerőhatással érintett tényeken kíván érvényesíteni, holott sem fél sem jog sem ténybeli alap azonossága nem állt fenn.

Dr. [REDACTED] már Kúriai bíróként BH2013. 243. számú eseti döntés meghozatala során tanácsvezetőként azon az állásponton volt hogy nem zárja ki semmi, hogy a korábbi perben született döntés vizsgálat tárgyát képezze, és megítélhető az, hogy milyen eredménnyel zárult volna az alapper a bírói hiba esetén.

Az alapjog sérelmének lényege, hogy az eljáró bíróságok a pert nem folytatták le érdemben, melynek nem volt ésszerű oka, és ezáltal az Alaptörvény nevezett Cikkelyeibe ütközött a bírói döntés. Mindkét bírói fórumon.

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Melléklet: Ügyiratok. [REDACTED]

Budapest, 2020. január 30. Tisztelettel: [REDACTED]